

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพยาบาลเป็นบริการสุขภาพแก่บุคคล ครอบครัวและชุมชน โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปการพยาบาล ในการประเมินภาวะสุขภาพ ตัดสินใจให้การช่วยเหลือดูแลให้คำแนะนำเพื่อให้แต่ละบุคคลสามารถปรับตัวต่อภาวะที่เผชิญอยู่อย่างดีที่สุดและมีสุขภาพดีที่สุดตามอรรถาณ (สุปราณี วคินอมร, 2532) โดยมุ่งให้บริการที่มีคุณภาพแก่ผู้ป่วย โดยประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางการพยาบาลซึ่งเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ อันเป็นการกระทำในการช่วยเหลือ ดูแล เพื่อบรรเทาอาการของโรคและการลุกลามของโรค การส่งเสริม ฟื้นฟูสุขภาพ อนามัยและการป้องกันโรค (เลขาธิการสภาการพยาบาล, 2528) ในด้านการปฏิบัติ การพยาบาล ก็มีการพัฒนาแนวคิดและวิธีปฏิบัติเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับการดูแลช่วยเหลือครบถ้วนทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม มีการนำวิธีการแก้ปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล โดยประยุกต์ใช้ความรู้ในการค้นหาปัญหา ตั้งสมมติฐานในการแก้ปัญหา และค้นหาวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาให้กับผู้ป่วย (Moore, 1967) พยาบาลทุกคนมีบทบาทเป็นผู้นำในการควบคุมคุณภาพของวิชาชีพ เพื่อช่วยให้บริการพยาบาลมีมาตรฐานและสนองความต้องการของสังคม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่พยาบาลต้องตระหนักในหน้าที่ของตนเองในการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาปฏิบัติต่อผู้ป่วย การปฏิบัติการพยาบาลเป็นการให้การช่วยเหลือโดยเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของบุคคล และความต้องการในฐานะบุคคล เพื่อดำรงภาวะสุขภาพและรอดพ้นจากความพิการ รวมทั้งยอมรับในสิทธิที่จะได้รับการบริการพยาบาลที่มีคุณภาพ และได้รับคำแนะนำจากพยาบาลในเรื่องการช่วยเหลือตนเองและได้รับคำแนะนำจาก

พยาบาลในเรื่องการช่วยเหลือตนเองและฟื้นฟูสภาพของร่างกายได้ด้วยตนเอง หรือให้ญาติได้เข้าใจ และให้ความช่วยเหลือได้ถูกต้องสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข (ฟาริดา อิบราฮิม, 2525)

ดังนั้น การพยาบาลเป็นการบริการด้านสุขภาพแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชนโดยอาศัยศาสตร์และศิลปะในการให้การพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาลเป็นพื้นฐานซึ่งจะสามารถตอบสนองปัญหาของผู้ป่วยทั้งตัวบุคคล เพื่อการมีสุขภาพดีตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ในการปฏิบัติการพยาบาลนั้น กิจกรรมการพยาบาลต้องมีความครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพ ซึ่งจะส่งผลถึงบริการพยาบาลที่มีคุณภาพ โดยเหตุที่พยาบาลประจำการต้องเป็นผู้นำในทีมการพยาบาล ซึ่งต้องให้บริการใกล้ชิดผู้ป่วยตลอด 24 ชม. ดังนั้นการแสวงหาความรู้จากการปฏิบัติการพยาบาลจึงมีความต่อเนื่อง ซึ่งมีคุณค่าทางการพยาบาลเป็นอย่างมาก

จากลักษณะงานที่พยาบาลจะต้องปฏิบัติในการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพนั้น พยาบาลจะต้องมีความรู้ความสามารถในวิทยาศาสตร์สาขาการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี นอกจากนี้พยาบาลยังต้องเป็นผู้ที่รู้จักคิดแก้ปัญหาได้ มีความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้ที่มีค่านิยมที่เหมาะสม มีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และเป็นผู้ที่มีทักษะทางการพยาบาลเป็นอย่างดี (จินตนา ยูนิพันธ์, 2527) นั่นก็คือในการปฏิบัติการพยาบาลจะต้องใช้ความรู้ในการให้การพยาบาลผู้ป่วยอยู่ตลอดเวลา แหล่งประโยชน์ที่จะให้ความรู้แก่พยาบาลได้ดี คือ ผู้ป่วย ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติกับผู้ป่วย และจากสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยที่กระตุ้นให้ลงมือปฏิบัติ การประชุมปรึกษา การพูดคุยอภิปรายถกเถียงปัญหาการพยาบาล การประชุมวิชาการ การเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น (Perry, 1979) ดังนั้นทั้งผู้ป่วยและหอผู้ป่วยจึงเป็นแหล่งของการเรียนรู้ทางคลินิกของบุคลากรทางการพยาบาลขณะปฏิบัติงาน และหอผู้ป่วยยังใช้เป็นเตรียมบุคลากรทางการพยาบาลซึ่งเป็นสมาชิกในทีมสุขภาพ เพื่อให้บริการแก่ผู้ป่วยเพื่อให้มีความรู้ด้านสุขภาพ โดยที่การศึกษาพยาบาล การฝึกภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วยเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้และมีประสบการณ์ด้วยตนเอง ทั้งในเหตุการณ์ปกติและฉุกเฉินเกี่ยวกับสุขภาพ

อนามัยความเจ็บป่วย สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้มาติดต่อ โดย
ได้ศึกษาและปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ประจำวันได้ (Smith, 1986)

สำหรับโรงพยาบาลของรัฐที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร นับได้ว่าเป็น
แหล่งวิชาการและมีการเปลี่ยนแปลงตามวิทยาการที่ก้าวหน้า และเทคโนโลยี
ทางการแพทย์ที่ทันสมัยและใหม่ ๆ พร้อมทั้งเป็นแม่ข่ายหรือแม่แบบให้แก่โรง
พยาบาลในส่วนภูมิภาค และทั้งยังเป็นแหล่งบริการทางวิชาการ เป็นที่ศึกษา
งานจัดอบรมให้แก่บุคลากรทางการพยาบาล ดังนั้นการพัฒนาความก้าวหน้า
ทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การพยาบาลที่ทันสมัย และตอบสนองต่อการ
เปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

เนื่องจากพยาบาลประจำการระดับวิชาชีพซึ่งปฏิบัติงานในโรงพยา-
บาลของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ทั้งด้านการสอนและการบริการ
พยาบาล (สมจิต หนูเจริญกุล, 2522) ความร่วมมือจากพยาบาลประจำการ
เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล ทั้งนี้เพราะอาจารย์
พยาบาลนิเทศนักศึกษาพยาบาลได้ไม่ทั่วถึง (สมคิด รักษาสัตย์ และ ประยอม
โอทกานนท์, 2525) โดยที่พยาบาลประจำการเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษา
พยาบาลบนหอผู้ป่วยเกือบตลอดเวลาในฐานะหัวหน้าเวร หรือหัวหน้าทีมการ
พยาบาลแทนอาจารย์พยาบาล (พรจันทร์ สุวรรณชาติ, 2527) ซึ่งกิจกรรม
การจัดประสบการณ์ในคลินิกให้แก่นักศึกษาพยาบาล เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบ
อย่างหนึ่งของพยาบาลประจำการระดับวิชาชีพ ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหอ
ผู้ป่วย แม้จะไม่มีลายลักษณ์อักษร (กองงานวิทยาลัยพยาบาล, 2525) แต่
จากการศึกษางานวิชาการในอดีตปัญหาที่พบในเจ้าหน้าที่ คือไม่ได้ให้ความ
สนใจต่อกิจกรรมวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย หรือไม่มีงานวิชาการทั้ง
ที่ได้มีการพัฒนาวิชาชีพ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2525) โดยการศึกษาของ
รัตนาวดี บุญญาประภา (2520) พบว่าลักษณะงานบางประการที่ได้จัดว่าเป็น
งานวิชาการ เช่น การประชุมปรึกษาระหว่างเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
(Clinical conference) เพื่อปรึกษาหารือและอภิปรายปัญหาของผู้ป่วย
และการริเริ่มนำเอาวิธีการพยาบาลจากการค้นคว้าวิจัยใหม่ ๆ มาใช้ในการ
ปรับปรุงการพยาบาลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด และการปฏิบัติพยาบาล

ต่อผู้ป่วยโดยตรงลดน้อยลง (พรจันทร์ สุวรรณชาติ, 2531) พยายามละทิ้งการดูแลผู้ป่วย มองการปฏิบัติการพยาบาลเป็นงานที่ทำซ้ำ ๆ และรู้สึกเบื่อ (Colavechio, 1982) และการปฏิบัติการพยาบาลของบุคลากรมุ่งให้งานเสร็จเฉพาะงานประจำไม่มีเวลาพอที่ค้นหาปัญหาของผู้ป่วย (ประณีต สวัสดิรักษา, 2523) ด้วยความสามารถในการใช้ข้อมูลประกอบการวินิจฉัยการพยาบาล มีเพียงพยาบาลวิชาชีพส่วนน้อยเท่านั้นที่มีความสามารถในระดับสูง ส่วนแบบการคิดในการวินิจฉัยการพยาบาลพบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ใช้การคิดอย่างไม่มีหลักการ คือ ไม่ได้ใช้การคิดอย่างมีระบบตามหลักวิทยาศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญของกระบวนการพยาบาล (ลัดดา เชียงเห็น, 2530) ดังนั้นย่อมส่งผลถึงคุณภาพการพยาบาล เนื่องจากคุณภาพการพยาบาลเป็นผลจากการใช้กระบวนการพยาบาลในการพิจารณาปัญหาของผู้ป่วยและปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้มาตรฐานการพยาบาล (American Association of Critical-care Nurses, 1986) ส่วนในด้านการจัดการงานวิชาการในหอผู้ป่วยของหัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร พบว่าการจัดการงานวิชาการในหอผู้ป่วยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกิจกรรมการจัดการในแต่ละงาน พบว่ากิจกรรมการจัดการงานวิชาการในหอผู้ป่วยอยู่ในระดับน้อยในด้านการจัดกิจกรรมทางวิชาการ และการสอนในคลินิก (พวงพิศ ชนะมณี, 2534) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับงานวิชาการในฝ่ายบริการพยาบาล

จากปัญหาเกี่ยวกับงานวิชาการในฝ่ายบริการพยาบาล ในภาคกระทรวงสาธารณสุขได้สร้างแรงกระตุ้นการพัฒนางานวิชาการในคลินิก โดยได้มีการกำหนดตำแหน่งวิชาการขึ้นสายงานพยาบาล ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานพิเศษ ได้แก่ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน งานห้องผ่าตัด งานห้องคลอด งานวิสัญญีพยาบาล งานตรวจและรักษาพยาบาลพิเศษ และงานหอผู้ป่วยหนัก โดยตำแหน่งทางวิชาการในสายงานพยาบาล เป็นตำแหน่งที่มีลักษณะงานพิเศษต้องปฏิบัติโดยอาศัยความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญในงานสูงเฉพาะด้าน เฉพาะราย โดยกำหนดลักษณะงานไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการพยาบาลทั่วไป ด้านการพยาบาลพิเศษ และด้านวิชาการพยาบาล ซึ่ง

นับเป็นความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพระดับประจำการใน
ด้านวิชาการ จึงน่าจะเป็นแนวโน้มทำให้การปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิก
ของพยาบาลวิชาชีพระดับประจำการอยู่ในระดับใด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิก
ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ว่ามีการ
ปฏิบัติอยู่ในระดับใด จำแนกตามสังกัด แผนกที่ปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพการ
ทำงาน และค่านิยมทางวิชาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ
ในคลินิก และจะนำไปสู่การพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลและพัฒนาวิชาชีพ
ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิกของพยาบาลประจำ
การในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร กิจกรรมวิชาการประกอบด้วย
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การประชุมปรึกษา การประชุมวิชาการ การ
วิจัย การสอนผู้ป่วยและญาติ การจัดประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา
พยาบาล
2. เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิกของพยาบาล
ประจำการจำแนกตาม สังกัด แผนกที่ปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพการทำงาน และ
ค่านิยมทางวิชาชีพ
3. รวบรวมปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการของ
พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การใช้กระบวนการพยาบาลใน
โรงพยาบาลราชวิถี โดยการเปรียบเทียบการใช้กระบวนการพยาบาลตาม
ลักษณะของหอผู้ป่วยมีความแตกต่างกัน พิจารณาตามลักษณะอาการของผู้ป่วย

แต่ละชนิดจะเห็นว่าผู้ป่วยอายุรกรรมต่างกับผู้ป่วยศัลยกรรม ผู้ป่วยนรีเวชต่างกับผู้ป่วยสูติกรรม ผู้ป่วยอายุรกรรมต่างกับผู้ป่วยนรีเวช ผู้ป่วยนรีเวชต่างกับผู้ป่วยศัลยกรรม และผู้ป่วยอายุรกรรมต่างกับผู้ป่วยสูติกรรม ส่วนระดับของการใช้กระบวนการพยาบาลพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (นิษิตา ลินะชุนางกูร, 2530)

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษากิจกรรมการพยาบาลตามมโนทัศน์ของฟลอเรนซ์ ไนติงเกลของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า พยาบาลที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันจะปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลแตกต่างกัน โดยพยาบาลที่มีประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี จะปฏิบัติกรพยาบาลได้มากกว่าพยาบาลที่มีประสบการณ์น้อยกว่า (ประไพ จิวธยากุล , 2530)

จากแนวคิดงานวิชาการของ บลาวีน (Blau, 1973) กล่าวว่า งานวิชาการในแต่ละองค์การจะแตกต่างกันตามความเชื่อพื้นฐาน ชนิดขององค์การ และขนาดองค์การ ในสถาบันที่มีการกระจายอำนาจจะมีงานวิชาการมากกว่าการรวมอำนาจ และสมปราษฐ์ จอมเทศ (2516) กล่าวว่า การให้คุณค่าของแต่ละบุคคลที่ต่างกัน ทำให้การประพฤติต่อสิ่งเดียวกันมีลักษณะที่แตกต่างกันไป จากแนวเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับผู้วิจัยเห็นว่ากิจกรรมวิชาการในคลินิกเป็นกิจกรรมที่พยาบาลสามารถปฏิบัติได้ในบทบาทอิสระ โดยต้องมีความตั้งใจ มีความคิดริเริ่ม และตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพและให้บริการด้านสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน ดังนั้น ผู้วิจัยขอตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า

การปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิกของพยาบาลประจำการ จำแนกตามสังกัดของโรงพยาบาล แผนกที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน และค่านิยมทางวิชาชีพ มีการรายงานการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิกแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ พยาบาลประจำการระดับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร แผนกที่ปฏิบัติงานคือ อายุรกรรม กุมารเวชกรรม ศัลยกรรม สูติ-นรีเวชกรรม และหอผู้ป่วยหนัก ซึ่งเป็นหอผู้ป่วยสามัญและหอผู้ป่วยที่มีนักศึกษาพยาบาลชั้นฝึกภาคปฏิบัติ มีจำนวน 14 แห่ง ใน 4 สังกัด คือ

- 1.1 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
- 1.2 สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
- 1.3 สังกัดกระทรวงมหาดไทย
- 1.4 สังกัดกระทรวงกลาโหม

2. กิจกรรมวิชาการในคลินิก จำแนกเป็น 2 กลุ่มงาน คือ

2.1 การศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

- 2.1.1 การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- 2.2.2 การประชุมปรึกษา
- 2.2.3 การประชุมวิชาการ
- 2.2.4 การวิจัย

2.2 การบริการวิชาการ ประกอบด้วย

- 2.2.1 การสอนผู้ป่วยและญาติ
- 2.2.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาพยาบาล

ข้อตกลงเบื้องต้น

ประชากรตอบแบบสอบถามตามที่ได้ปฏิบัติจริงและสามารถเชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พยาบาลประจำการ หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาทางการพยาบาลในระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือปริญญาโทปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการแผนกอายุรกรรม แผนกศัลยกรรม แผนกกุมารเวชกรรม แผนกสูติ-นรีเวชกรรม และแผนกหออผู้ป่วยหนัก ซึ่งเป็นหอผู้ป่วยสามัญ และหอผู้ป่วยที่มีนักศึกษาพยาบาลชั้นฝึกภาคปฏิบัติ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

โรงพยาบาลของรัฐ หมายถึง โรงพยาบาลของรัฐบาล ที่เปิดบริการด้านสุขภาพอนามัยให้แก่บุคคลทั่วไป โดยไม่จำกัดเพศ อายุ โรค ซึ่งมีแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม กุมารเวชกรรม สูติ-นรีเวชกรรม และหอผู้ป่วยหนัก ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและเป็นโรงพยาบาลที่จัดอยู่ใน 4 สังกัด คือ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงสาธารณสุข สังกัดกระทรวงมหาดไทย (รวมกรุงเทพมหานคร) และสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งมีทั้งหมด 14 โรงพยาบาล

ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ประสบการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นทำงานจนถึงปัจจุบันนับเป็นจำนวนปี โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป

กิจกรรมวิชาการในคลินิก หมายถึง กิจกรรมที่พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลของรัฐ ปฏิบัติเพื่อการศึกษาค้นคว้า หาความรู้ และเพื่อการบริการทางวิชาการ จำแนกเป็น 2 กลุ่มงาน คือ

1. การศึกษาค้นคว้า หมายถึง กิจกรรมการแสวงหาข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพพยาบาล และข้อมูลความรู้ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

- 1.1 การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- 1.2 การประชุมปรึกษา
- 1.3 การประชุมวิชาการ
- 1.4 การวิจัย

2. การบริการวิชาการ หมายถึง กิจกรรมการปฏิบัติเพื่อให้ผู้อื่นมีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ทางการแพทย์ รวมทั้งสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเพื่อการมีสุขภาพดี การบริการวิชาการ ประกอบด้วย

- 2.1 การสอนผู้ป่วยและญาติ
- 2.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาพยาบาล

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หมายถึง กิจกรรมที่กระทำเพื่อการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าในศาสตร์ทางการแพทย์ และความก้าวหน้าของศาสตร์แขนงที่เกี่ยวข้อง

การประชุมปรึกษา หมายถึง กิจกรรมการอภิปรายหรือแลกเปลี่ยนเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาทางการแพทย์ โดยการประชุมปรึกษาจะเป็นการอภิปรายหรือกันตั้งแต่ 2 - 10 คน การประชุมปรึกษานี้ อาจจะเป็นการประชุมก่อนให้การพยาบาล (Pre-Conference) การประชุมหลังให้การพยาบาล (Post-Conference) และการวิเคราะห์อุบัติการณ์เฉพาะกรณี (Case Incident)

การประชุมวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในฐานะผู้เข้าร่วมประชุม ผู้บรรยาย โดยการประชุมนี้เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และเทคนิคใหม่ ๆ ในรูปแบบการให้ข้อมูลและการเสนอแนะความรู้ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติการพยาบาล การประชุมวิชาการนี้ลักษณะการเข้ากลุ่มเป็นการเสนอผลงานทางวิชาการ หรืออาจเสนอแนะให้มีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายพิเศษเฉพาะเรื่อง ตามแนวโน้มทางวิชาการหรือตามความจำเป็น โดยเป็นเรื่องที่

เป็นปัญหาของหอผู้ป่วยในขณะนั้น ตลอดจนการนำผลการประชุมวิชาการมาใช้
ในการปฏิบัติการพยาบาล

การวิจัย หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการวิจัยหรือเป็นผู้ร่วมใน
การวิจัย ตลอดจนการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล

การสอนผู้ป่วยและญาติ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำขึ้นเพื่อการ
สอนผู้ป่วยและญาติในคลินิก โดยให้ความรู้ในการปฏิบัติตนเองเจ็บป่วย การ
ป้องกันการเจ็บป่วย มีการสอนผู้ป่วยและญาติ ตั้งแต่รับใหม่จนกระทั่งผู้ป่วย
จำหน่ายกลับบ้าน โดยให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้ป่วย ซึ่งประกอบด้วย การ
วางแผนเป้าหมายในการสอน การดำเนินการสอน และการประเมินผลการสอน
เพื่อปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา หมายถึง การจัด
กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำ
ความรู้ภาคทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง และเกิดทักษะที่จะนำไปสู่
การปฏิบัติวิชาชีพที่ดี ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดประสบการณ์
การเรียนรู้ การดำเนินงาน และการประเมินผล

การปฏิบัติกิจกรรม หมายถึง การกระทำกิจกรรมวิชาการใน
คลินิกพยาบาลประจำการ ซึ่งการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิก วัตถุประสงค์
การรายงานของพยาบาลประจำการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผู้บริหารการพยาบาลและพยาบาลวิชาชีพได้ใช้เป็นแนวทางใน
การพัฒนาบุคลากรและตนเอง เพื่อให้มีการปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิก
อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผู้บริหารการพยาบาลใช้เป็นแนวทางในการจัดบริการพยาบาลตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้พยาบาลสามารถปฏิบัติกิจกรรมวิชาการในคลินิกให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผู้บริหารการพยาบาลใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงบรรยากาศทางวิชาการชั้นในองค์กร
4. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาพยาบาล ในการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการในคลินิก เพื่อส่งเสริมการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย